

ชวสร นกเดช 2552: ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทางภาคเกษตรกรรมในประเทศไทย
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์กนกวรรณ จันท์เจริญชัย, Ph.D. 162 หน้า

วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษา แนวทางการพัฒนาของภาคเกษตรกรรมในประเทศไทย และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆที่ส่งผลถึงความเจริญเติบโตทางภาคเกษตรกรรมในประเทศไทย โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนแรกแนวทางการพัฒนาของภาคเกษตรกรรมในประเทศไทย เป็นการศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาภาคเกษตรกรรมไทย และการศึกษาในส่วนที่สอง การประยุกต์วิเคราะห์เชิงปริมาณทางเศรษฐมิติกับฟังก์ชันการผลิต Cobb-Douglas ระหว่างปี พ.ศ.2530 – 2549 เพื่อวัดการเจริญเติบโตทางภาคเกษตรกรรมไทย และผลิตภาพที่พิจารณาจาก ปัจจัยสต็อกทุนทางภาคเกษตรกรรม แรงงานทางภาค การเกษตรกรรม เนื้อที่ทางการเกษตร ซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตหลัก รวมทั้งเพิ่มปัจจัยมูลค่าการส่งออกสินค้าทางภาคเกษตรกรรม มูลค่าสินเชื่อเพื่อการเกษตร งบประมาณพัฒนาการเกษตร มูลค่าหนี้สินเกษตรกรต่อครัวเรือน และปริมาณน้ำฝนในประเทศไทย

ผลการศึกษาในส่วนแรกแนวทางการพัฒนาของภาคเกษตรกรรมในประเทศไทย พบว่าแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมในการพัฒนาภาคเกษตรกรรมไทย คือ การพัฒนา ส่งเสริมงานวิจัย และเทคโนโลยีทางการเกษตรอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาแรงงานเกษตร โดยเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถในการเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ การมีส่วนร่วม รวมทั้งการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ปรับปรุง และรักษาทรัพยากรธรรมชาติไม่ให้เสื่อมโทรม และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมเพื่อการอนุรักษ์ให้ยั่งยืนและยาวนาน สนับสนุนให้มีการใช้ปัจจัยการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มทักษะความรู้ความสามารถของเกษตรกร สนับสนุนให้เกษตรกรสามารถผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรภายใต้แนวทางการพัฒนาแบบยั่งยืน รวมทั้งการพัฒนาบริการ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอย่างต่อเนื่องในระยะยาว และผลการศึกษาในส่วนที่สอง พบว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าทางภาคเกษตรกรรม มูลค่าสินเชื่อเพื่อการเกษตร และมูลค่าหนี้สินเกษตรกรต่อครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกต่อการเจริญเติบโตทางภาคเกษตรกรรมไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่แรงงานทางภาคเกษตรกรรม เนื้อที่ทางการเกษตร งบประมาณพัฒนาการเกษตรมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบต่อการเจริญเติบโตทางภาคเกษตรกรรมไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แรงงานทางภาคเกษตรกรรม เนื้อที่ทางการเกษตรเป็นปัจจัยการผลิตที่เริ่มมีความสำคัญลดลง เพราะการแผ่เข้ามาของเทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงาน และเนื้อที่ทางการเกษตร ด้านงบประมาณพัฒนาการเกษตรเป็นปัจจัยที่ต้องใช้ระยะเวลาในการคืนทุนในระยะยาว ในส่วนของสต็อกทุนทางภาคเกษตรกรรมมีความสัมพันธ์ในทิศทางต่อการเจริญเติบโตทางภาคเกษตรกรรมไทยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องพัฒนาคุณภาพของแรงงานเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ปริมาณน้ำฝนมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบต่อเจริญเติบโตทางภาคเกษตรกรรมไทยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สะท้อนให้เห็นถึงการเข้ามาของเทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อเข้ามาทดแทนปัจจัยการผลิตพื้นฐานทางภาคเกษตรกรรม

